

Written by - ஷரே'லி கந்தப்பா (ஆங்கிலம்) | தமிழ் : வ.ந.கிரிதரன் -
Wednesday, 20 February 2019 08:26 - Last Updated Thursday, 21 February 2019 00:36

நான் முதன் முறையாக உமாவை அறிந்தது 1977 பொதுத் தேர்தலையடுத்து, வடக்கில் அகதி முகாம்களை அழைத்துக்கொண்டிருந்த தமிழ் இளைஞர்கள், யுவதிகளில் ஒருவராகவே. அன்றைய பிரதமரான ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தனா பொருளாதாரத் தைத் தனியுடமை ஆக்குவதற்கான தனது திட்டங்களையே சீர்குலைக்கக் கட்டிய தனது எதிரிகளை அடக்குவதற்காகவும், அவர்களையே அச்சுறுத்துவதற்காகவும் அவர்களுக்கெதிராகவும், மலையகத் தமிழர்கள்கு எதிராகவும் கட்டக் கண்டிருக்கின்றன ஏவிவிட்டார்.

அப்பொழுது நான் தசைய கிறிஸ்தவ சபையின் அபிவிருத்தி ஆணைக்குழுவின் செயலாளராக இருந்தேன். அரசாங்க ஓதத்தொழில்பால் உருவான இனக்கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட, இடம் பெயர்ந்த தோட்டத் தொழிலாளர்களின் குடும்பங்கள்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்கான திட்ட உருவாக்கத்துக்கு உதவுவது என்னுடைய பணி. சுமார் 30,000 மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருந்தனர்; அவர்களில் பலர் மலையகத் தமிழர்கள். மலேம் பலர் காயங்கள்குள்ளாகியிருந்தனர். அத்துடன் நிறுண்டுக்கும் அதிகமாகக் குடும்பையாக உழைத்த தோட்டங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருந்தனர்.

தமிழ் மக்கள் விடுதலைக் கழகத்துக்காக கருத்துகளை வெளியிடும் பச்சையாளரான கந்தா அவர்களின் கற்றறின்படி உமாவைக் கொன்ற சித்திரதாரி கழகத்துக்குத் தெரிந்தவராக இருந்தபோதும், கொலையின் தொடர்ச்சியாக ஐரோப்பாவில் மரண தண்டனையுள்ள கப்பட்டிருந்தபோதும், உமாவின் கொலையைத் திட்டமிட்ட, பின்னாலிருந்த சித்திரதாரிகள் யாரென்பது தெளிவாகத் தெரியவில்லை. கொலையைக் உரிமை கோரிய, கழகத்திலிருந்து பிரிந்த குழுவான பரந்தன் ராஜனின் குழுவின்ரின் கோரியவை அவர் நிராகரித்திருந்தார். ராஜனும் அவரது குழுவினரும் இந்திய உளவுத்துறையினால் பராமரிக்கப்பட்டும் வந்தனர். அவர்கள் உமாவின் கொலையைக் உரிமை கோரியதற்குக் காரணம் அவ்விதம் கற்றும்படி இந்திய உளவுத்துறையை அவர்களையே வெண்டியதனாலிருக்கக்கூடும்.

உமாவின் மரணத்தின்போது இலங்கையில் நிச்சயமற்ற, பட்டமான, உறுதியற்ற நிலை இருந்தது என அவர் மலேம் கற்றினார். நாட்டின் வடக்கில்கு இந்திய இராணுவத்தின் (இந்திய அமைதி காக்கும் படையையும் பெயரையக் கொண்ட இந்திய இராணுவத்தின், முழுமையான கட்டுப்பாட்டிலிருந்தது. இலங்கை இராணுவமானது ஜெயவர்தனையின் அரசனது தயக்கத்துடன் கையே சாத திட்டிருந்த இந்தியாவுடனான உடன் படிக்கையின் சரத்துகளின் படி முகாம்களிலையே எவ்வித உதவியும்ற்றும் உடங்கிக்கிட்டதது.

நாட்டில் இந்திய இராணுவத்தின் பிரசன்னத்தையே எப்பொழுதுமே எதிர்த்து வந்த ஜனாதிபதி பிரமேதாசா இக்கட்டான நிலையிலிருந்தார். அவர் ஏற்கனவே இந்தியாவையே விடுதலைப் புலிகளுடன் யுத்தம் புரிந்துகொண்டிருந்த அமைதிப்படையினரையே வெளியேற்றும்மாறு இந்தியாவையே கட்டிபுரிந்தார். அக்காலகட்டத்தில் ஜேவிபியானது தனது இரண்டாவது பார்மனையினதை தனது தெற்குக்கிளர்ச்சி மலம் திறந்திருந்தது. அவரவர் இடங்களில் பொதுமக்களின் ஆதரவையே பெற்றிருந்த விடுதலைப் புலிகளுக்கெதிராகவும், ஜேவிபிக்கெதிராகவும், இரம் முனையளில் ஓரே சமயத்தில் போரிட முடியாதது என்பதையே பிரமேதாசா உணர்ந்திருந்தார். ஜேவிபி கழகத்துடன் தொடர்பிலிருந்ததையும் தனது உளவுத்துறையின் மலம் அவர் அறிந்திருந்தார்.

சிங்கள, தமிழ் உழகைக் கும் வரக்கத்தின்மலே அடக்கமுறையினைப் பிரயோகிக்கும் அமைப்பினை மாற்றி, அதனிடத்தில் மக்கள் அரசினை ஸ்தாபிப்பதற்கு சிங்கள, தமிழ் உழகைக் கும் வரக்கத்திற்குக் கிடையிலான ஒற்றுமை அவசியமென்பதை உமா எப்பொழுதும் நம்பியிருந்தார். தமிழீழ மக்கள் விடுதலையைக் கழகத்தின் ஆரம்பகாலத்தில் கிட்ட அவர் இந்தியத் தலையீட்டின் ஆபத்துகள் பற்றி எடுத்துரைத்திருந்தார்.

இதனை அவர் பங்களாதேஷ் தந்தப்பிப்பின்கைகள் என்னும் தமிழீழ மக்கள் விடுதலையைக் கழகத்தின் முதலாவது ஆவணங்களொன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அத்துடன் இலங்கையின் முதலாவது தலைமறைவான வானொலியான தமிழீழத்தின் குரல் என்னும் வானொலியினைத் தமிழ், சிங்கள, மற்றும் ஆங்கில மொழிகளில், முதலாளித்துவ அமைப்பினை அனாதை துப்புகுதி மக்களும் பொதுவெலையைத் திட்டத்தில் இயங்கி முறியடிப்பதற்கு விளக்கமளிப்பதற்கான வழிகளிலொன்றாக அவர் ஒழுங்கமைத்துச் செயற்படுத்துகிறார். உள்வாங்கப்படும் போராடிகளைத் தமிழ் தசையவாதம், இனவாதம் போன்றவற்றிலிருந்து மீட்டிப் பதற்காக அவர்களுக்கு மார்க்சியம் போதிப்பதற்காகத் தனியான கல்வி நிலையமொன்று அமைக்கப்பட்டிருந்தது. திருமதி குமாரசுவாமி உமாவின் சன்னை காரியாலயத்துக்கு விஜயம் செய்தபோது அவ்வகுப்புகள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருந்தன. பாராட்டினைத் தெரிவித்திருந்தார். உமா சிறிலங்கா சூதந்திரக் கட்சித் தலைவியான திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கவுடனும் தொடர்புகொண்டிருந்தார். அத்துடன் றோஸ்மண்ட் பலஸிலிருந்து அவரது இருப்பிடத்தில், இந்திய அமைதி காக்கும் படையினர் வந்ததடைந்த பின்னர், பி.சிவாராம் மற்றும் என்னுடன் மரியாதை நிமித்தம் சன்று சந்திரகினாரர். அக்காலகட்டத்தில் விஜயகுமாரசுவாமி, நாட்டின் முதலாவது பண்டாரநாயக்கவுடனும் உருவான சந்திரிகா குமாரசுவாமி ஆகியோரையும் சந்தித்திருக்கின்றார். அத்துடன் எல்லா மார்க்சியக் கட்சித் தலைவர்களையும் சந்தித்திருக்கின்றார். தனது வழியிலிருந்து விலகி, அவர்களுக்குப் பெருமை சரீர்க்கும் வகையில் அவர் சிங்கள வலதுசாரி அமைப்புகளின் தலைமைகளுடனும் பச்சை வார்த்தைகள் நடத்தினார்.

பிரிந்து கிடந்த தமிழ் சிங்கள சமீகங்களிடையே இணக்கமான உறவினை ஏற்படுத்துவதற்காக உமாவூடன் நானும், திருச்சித்தார்த்தனும், திரு. ருக்மன் சனேநாயக்கவும் மல்வத்தனை அஸ்கிரியப் பாதிப்புகளையும் சன்று சந்தித்தோம் அவர்களுக்குத் தமிழ் மக்களின் விடுதலையைப் போராட்டத்தின் நோக்கங்களையும், காரணங்களையும் விளங்கப்படுத்துவதற்காக. கிறிஸ்தவப் பாதிர்மார்கள் உமாவைக் குத்தமது நன் நிமித்த ஆசிகளை வழங்கிய அதே சமயம் தமிழ் ஆயுததாரிகளின் சில அமைப்புகளின் செயல்கள் சிங்கள மக்களின் சில பகுதியினரை இனப் பிரச்சினை விடயத்தில் தீவிர எண்ணங்களை மறைக்கொள்ளத் தள்ளிவிடும் என்று எதிர்பார்த்தனர். அச்சமயம், ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனாவின் இனவாதக் கொள்கைகள் காரணமாக திரு.சனேநாயக்கா ஐக்கிய தசையக் கட்சியிலிருந்து விலகி விட்டிருந்தார். ருக்மன் ஜெயவர்த்தனாவின் பிரிக்கும் அரசியலானது நாட்டை அதன் அழிவுக்குக் கொண்டு செல்லும் என்று நம்பினார்.

உமாவின் சொல்லும், செயலும் இலங்கை மக்களுக்கு முழுமையாக ஆதரவானது. இந்தியாவானது நாம் ஒளிவதற்கான பின்வளவு என்று அவர் சூட்டிக் காட்டினார். எனவே உமாவின் அரசியல் மற்றும் அரசியல் நிலைப்பாடுகளையிட்டு இந்திய அதிகாரிகள் மகிழ்ச்சியடையவில்லை என்பது ஆச்சரியமானதொன்றல்ல. உமா இலங்கையின் இடதுசாரிக் கட்சிகளுடனும், சூதந்திரக் கட்சியுடனும்

